

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Mališovej a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovcej a JUDr. Marty Barkovej v právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ] IČO: [REDAKOVANÉ] zastúpený: Advokátska kancelária BANOS s.r.o., Hlavná 979/23, Galanta, IČO: 47 551 372 proti žalovanému: **Daňový úrad Bratislava**, Ševčenkova 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ], takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave opatrenie žalovaného Daňového úradu Bratislava č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi súd **priznáva** voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

O d ô v o d n e n i e

I.

Administratívne konanie

1.Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že dňa 27.08.2012 podal žalobca daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie júl 2012, v ktorom uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2.262.188,19 eura.

2. Dňa 17.10.2012 žalobca podal dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2012, v ktorom uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 262.198,46 eura.

3. Daňový úrad Bratislava podľa § 156 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu úrok z omeškania v sume 41.803,- eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty z daňového priznania za zdaňovacie obdobie júl 2012 v ustanovenej lehote a ustanovenej výške, rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ]. Z doručky založenej v spise vyplýva, že rozhodnutie č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] bolo doručované na adresu [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] na základe splnomocnenia žalobcu zo dňa 12.12.2016 na zastupovanie a vykonávanie v mene spoločnosti žalobcu všetkých právnych úkonov týkajúcich sa spoločnosti žalobcu v styku s príslušnými finančnými úradmi a správnymi úradmi. Uvedená zásielka sa vrátila žalovanému dňa 28.12.2017 s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ s vyznačeným dátumom uloženia zásielky na pošte dňa 30.11.2017.

4. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie dňa 11.07.2018.

5. Daňový úrad Bratislava podľa § 73 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní žalobcovi opatrením č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] oznámil, že podľa § 73 ods. 4 písm. a) zákona č. 563/2009 Z.z. odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] zamietol, nakoľko toto odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie podľa § 72 ods. 8 písm. a) zákona č. 563/2009 Z.z. neprípustné, je podané po určenej lehote.

II. Žaloba

6. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 17.09.2018 sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia Daňového úradu Bratislava č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] v spojení s oznámením o zamietnutí odvolania Daňového úradu Bratislava č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] z dôvodu ich nezákonnosti. Žalobca uvedené prvostupňové rozhodnutie a opatrenie Daňového úradu Bratislava považoval za nezákonné a rovnako aj postup žalovaného pri ich vydaní, z dôvodu, že zistenia žalovaného uvedené v prvostupňovom rozhodnutí vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu žalovaným je nedostačujúce na riadne posúdenie veci a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

7. Žalobca uviedol, že proti rozhodnutiu žalovaného č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] bolo možné podať odvolanie, čo žalobca aj riadne v lehote urobil, pričom toto odvolanie bolo zo strany žalovaného nesprávnym procesným postupom zamietnuté a teda žalovaný sa odvolacími dôvodmi žalobcu vôbec nezaoberal, čím mu uprel právo na spravodlivé rozhodnutie. V súvislosti s doručovaním uvedeného rozhodnutia žalobca poukázal na to, že toto rozhodnutie bolo odoslané zamestnankyni žalobcu p. [REDAKOVANÉ] trvale bytom [REDAKOVANÉ]. Rozhodnutie nebolo odoslané na adresu sídla

žalobcu, ale na adresu trvalého pobytu tejto zamestnankyne, ktorá bola splnomocnená na preberanie týchto zásielok. Mal za to, že rozhodnutie č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] bolo doručované na adresu zamestnankyne a nie na adresu sídla žalobcu, pričom táto skutočnosť spôsobila, že rozhodnutie nebolo nikdy žalobcovi doručené. Konštatoval, že podľa vyjadrení p. [REDAKOVANÉ] o doručovaní táto vôbec nevedela a adresa, na ktorú rozhodnutie bolo doručované, je adresou jej trvalého pobytu, kde na dennej báze preberala zásielky. Argumentoval, že podstatným porušením bolo, že v prípade, ak aj nebola zamestnankyňa žalobcu zastihnutá v mieste doručenia, poštový doručovateľ mal povinnosť ju vhodným spôsobom upovedomiť, že písomnosť bude doručovať znovu v určený deň a hodinu, pričom z poštovej obálky s doručenkou vyplýva, že na obálke sa nenachádzal dátum opakovaného doručenia, preto zastával názor, že zamestnankyňa žalobcu nebola vôbec vhodným spôsobom upovedomená o novom termíne doručenia zásielky. Žalobca ďalej uviedol, že bez existencie dokladov na p. [REDAKOVANÉ] o tom, že doručovateľ príde znovu písomnosť doručiť, v určitý deň a hodinu a že písomnosť je uložená na pošte, nedošlo k platnému doručeniu a teda nemohlo dôjsť ani k fikcii doručenia a právoplatnosti rozhodnutia tak, ako sa mylne domnieva žalovaný.

8. Ďalej tvrdil, že následkom nedoručenia zásielky považoval za doručenie napádaného rozhodnutia deň 27.06.2018, t.j. deň, kedy sa žalobca o rozhodnutí dozvedel. Dňa 27.06.2018 žalobca nazrel do spisu a vyžiadal si overenú kópiu rozhodnutia č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ]. Na základe vyššie uvedeného žalobca považoval za zrejmé, že za deň doručenia uvedeného rozhodnutia sa považuje deň 27.06.2018 a teda odvolanie podané dňa 11.07.2018 bolo podané včas. Zamietnutie odvolania na základe oznámenia o zamietnutí odvolania Daňového úradu Bratislava č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] bolo podľa názoru žalobcu jednoznačne nesprávne a takýmto konaním žalovaný uprel žalobcovi právo na spravodlivé rozhodnutie.

9. Zastával názor, že konaním, ktorým žalovaný nesprávne zamietol jeho odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok, že žalovaný sa vôbec nezaoberal dôvodmi jeho odvolania a teda nemohlo prísť ani k zrušeniu nezákonného prvostupňového rozhodnutia žalovaného.

10. Žalobca argumentoval, že dňa 27.08.2012 podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2012 s vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 2.262.188,19 eura. Uviedol, že správne však mala byť DPH vo výške 262.198,46 eura. Jednalo sa o chybu v písaní, pričom účtovníčka žalobcu vyplnila formulár nesprávne o riadok vyššie. Uhradená suma bola správna vo výške 262.198,64 eura. Následne po zistení chyby v písaní bolo dňa 17.10.2012 podané dodatočné daňové priznanie k DPH k sume 262.198,46 eura zodpovedajúce zaplatenej sume. Rozdiel činila suma vo výške 1.999.989,73 eura. Na základe uvedenej chyby bol žalovaným vyrubený sankčný úrok za 51 dní omeškania vo výške 41.803,- eur.

11. Podľa názoru žalobcu, žalovaný nesprávne rozhodol o vyrubení úroku z omeškania a bol presvedčený, že došlo k chybe v písaní, resp. administratívnej chybe, pričom úrok z omeškania nie je v zmysle daňového poriadku sankciou za chybu v písaní, v súvislosti s čím poukázal aj na rozsudok Mestského súdu v Prahe č. k. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] v ktorom sa konštatuje, že úrok z omeškania nie je podľa platnej právnej úpravy sankciou za samotné podanie nesprávneho daňového priznania, ale za nepriznanie a neodvedenie dane

včas a v správnej výške, čo ohrozuje fiškálne záujmy štátu.

12. Žalobca tvrdil, že ak v dôsledku chyby v písaní bola daňová povinnosť nesprávna vo výške 2.262.188,19 eura a správna bola vo výške 262.198,46 eura z rozdielu vo výške 1.999.989,73 eura, nemal byť vyrubený sankčný úrok vo výške 41.803,- eur. Dôvodil, že zákonné podmienky pre predpísanie sankčného úroku vo výške 41.803,- eur neboli splnené, nakoľko neexistoval daňový nedoplatok v omeškaní s platením dane.

13. Namietal aj pochybenie žalovaného, ktoré sa týka samotného odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia. Zastával názor, že žalovaný nedostatočne odôvodnil vydané rozhodnutie v zmysle § 63 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok), nakoľko v odôvodnení žalovaný nevysvetlil, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Tieto skutočnosti podľa názoru žalobcu v odôvodnení rozhodnutia absentujú a teda žalobca mal za to, že rozhodnutie nebolo žalovaným riadne odôvodnené.

III.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe

14. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v písomnom vyjadrení zo dňa 13.12.2018, v ktorom uviedol, že postupoval v súlade s daňovým poriadkom tak pri lehote na vyrubenie úroku z omeškania, ako aj v samotnom vyrubení úroku z omeškania a doručení rozhodnutia a následne aj zamietnutia odvolania, ktoré bolo podané po zákonom stanovenej lehote.

15. Žalovaný uviedol, že dňa 27.08.2012 podal žalobca daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie júl 2012, v ktorom uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2.262.188,19 eura. Úhrada vlastnej daňovej povinnosti z riadneho daňového priznania DPH bola vo výške 262.198,46 eura zo dňa 24.08.2012. Neuhradená časť daňovej povinnosti vyplývajúca z riadneho daňového priznania za júl 2012 ku dňu splatnosti 27.08.2012 bola vo výške 1.999.989,73 eura. Dňa 17.10.2012 podal žalobca dodatočné daňové priznanie dani z príjmu z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2012, v ktorom uvádza vlastnú daňovú povinnosť vo výške 262.198,46 eura, čím si ponížil výšku vlastnej daňovej povinnosti za júl 2012. Na základe podaných daňových priznaní žalovaný v zmysle § 156 ods. 1 písm. a) zákona o správe daní vyrubil úrok z omeškania v sume 41.803,- eur rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ]. Uvedené rozhodnutie bolo doručené v zmysle § 31 ods. 3 daňového poriadku, uložené na pošte dňa 30.11.2017, t.j. doručené dňa 15.12.2017 [REDAKOVANÉ] trvale bytom [REDAKOVANÉ] ktorá bola žalobcom splnomocnená na vykonávanie všetkých právnych úkonov týkajúcich sa žalobcu v styku s príslušnými finančnými úradmi a správnymi úradmi. Poukázal na ust. § 30 ods. 3 daňového poriadku, v zmysle ktorého, ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom na účely správy daní, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

16. Ďalej uviedol, že pri doručovaní rozhodnutia zo dňa 22.11.2017 vychádzal z údajov vyznačených Slovenskou poštou, a.s. na uvedenej zásielke, pričom sa zásielka žalovanému vrátila dňa 28.12.2017 s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ a s vyznačeným dátumom uloženia zásielky na pošte dňa 30.11.2017. Na základe uvedených

skutočností žalovaný postupoval v súlade s daňovým poriadkom v zmysle § 31 ods. 3 daňového poriadku, pričom rozhodnutie zo dňa 22.11.2017 bolo doručené splnomocnenému zástupcovi dňa 15.12.2017, právoplatné 02.01.2018, vykonateľné 18.01.2018 a splatné 17.01.2018. Žalovaný uviedol, že sa nemôže vyjadriť k spôsobu doručovania predmetnej písomnosti poštovým doručovateľom - zamestnancom Slovenskej pošty, a.s. Žalovaný ďalej argumentoval, že v zmysle § 31 ods. 3 daňového poriadku považoval rozhodnutie za doručené splnomocnenému zástupcovi dňa 15.12.2017, proti ktorému bolo možné podať v zmysle § 72 ods. 1 daňového poriadku odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, pričom v danom prípade sa žalobca mohol odvolať do 30.12.2017. Poznamenal, že vzhľadom na to, že zákonná lehota na podanie riadneho odvolania uplynula dňa 30.12.2017, žalobca mohol využiť pri odvolaní mimoriadny opravný prostriedok v zmysle § 77 daňového poriadku.

17. Žalovaný dôvodil, že nakoľko žalobca podal odvolanie až dňa 11.07.2018, pričom zákonná lehota na odvolanie uplynula dňa 30.12.2017, na základe týchto skutočností odvolanie žalobcu zamietol a vydal Oznámenie o zamietnutí odvolania č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ]. Vo vzťahu k ďalším žalobným námietkam, že rozhodnutia žalovaného vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na riadne posúdenie veci, žalovaný uviedol, že pri vyrubení úroku z omeškania vychádzal z jemu známych skutočností, ktoré si sám žalobca deklaroval, t.j. vykázal v podaných daňových priznaniach. Z podaných daňových priznaní na dani z pridanej hodnoty - júl 2012 s vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 2.262.188,19 eura a následne podaným dodatočným daňovým priznaním za zdaňovacie obdobie júl 2012 vo výške 262.198,46 eura, ktorá bola uhradená dňa 24.08.2012 posúdil, že na základe deklarovaných podaní prišlo k zníženiu daňovej povinnosti vo výške 1.999.989,73 eura dňa 17.10.2012. Žalovaný tvrdil, že nemohol posúdiť, že ide o administratívnu chybu účtovníčky, uvedenú skutočnosť by bolo možné preveriť iba v súlade s § 44 daňového poriadku. Ďalej uviedol, že na základe týchto skutočností žalovaný pristúpil k vyrubeniu úroku z omeškania v zmysle § 156 ods. 1 písm. a) ods. 2 daňového poriadku, čo v tomto prípade do 17.10.2012 predstavovalo 51 dní omeškania a výška úroku predstavovala 41.803,- eur. Žalovaný zastával názor, že uvedené skutočnosti riadne v súlade s ust. § 63 ods. 5 daňového poriadku v odôvodnení rozhodnutia zo dňa 22.11.2017 uviedol a v čase vydania tohto rozhodnutia neboli žalovanému známe žiadne iné skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom jeho rozhodnutia.

18. Žalovaný navrhol, aby správny súd vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

IV. Replika žalobcu

19. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 16.01.2019 nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že v čase vydania rozhodnutia č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] mu neboli známe žiadne iné skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom jeho rozhodnutia, ako sám uviedol, bolo mu zo strany žalobcu doručené aj doplňujúce daňové priznanie so správnou výškou daňovej povinnosti a to zo dňa 17.10.2012. Žalobca zastával názor, že žalovaný mal teda vedomosť o tom, že v pôvodnom daňovom priznaní žalobcu sa jednalo iba o chybu v písaní.

20. Ďalej uviedol, že žalovaný nijak nespochybňuje tvrdenie žalobcu, že z administratívnej chyby nemôže vzniknúť dlžná daň a v tom dôsledku nemôže vzniknúť ani úrok z omeškania z neexistujúcej dane. Dôvodil, že v podanom odvolaní bolo doložené tabuľkami, že podľa obrátov je nereálne, aby DPH bola vo výške 2.262.188,19 eura. Administratívna chyba bola teda k odvolaniu podanému dňa 11.07.2018, doložená aj tabuľkami preukazujúcimi tvrdenie žalobcu, takže nie je pravdou, že by žalovaný nemal možnosť si túto overiť a napriek tomu trvá na chybné predpísanom sankčnom úroku vo výške 41.803,- eur. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že sa nemôže vyjadriť k spôsobu doručovania predmetnej písomnosti poštovým doručovateľom, žalobca sa nemohol stotožniť, a preto opätovne poukázal v replike na skutočnosti, ktoré už uviedol vo svojej žalobe.

21. Žalobca ešte v tejto súvislosti dodal, že žalovaný nijako ani nevyvrátil, že doručka bola vyplnená chybné, čo spôsobilo, že nenastala fikcia doručenia. Následkom nedoručenia zásielky považoval za doručenie napadnutého rozhodnutia deň 27.06.2018, t.j. deň, kedy sa žalobca o rozhodnutí dozvedel a teda odvolanie podané dňa 11.07.2018 bolo napriek tvrdeniam žalovaného podané včas.

V.

Právna úprava

22. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ďalej SSP) preskúmal napadnuté opatrenie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Vec rozhodol bez nariadenia pojednávania dňa 04.06.2020 v zmysle § 107 ods. 2 SSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bol oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP).

23. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

25. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd teda skúma aj procesné

pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

26. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

27. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 563/2009 Z.z. o správe daní, správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

28. Podľa § 72 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 563/2009 Z.z., proti rozhodnutiu možno podať odvolanie, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak sa účastník konania odvolania nevzdal písomne alebo ústne do zápisnice. Odvolanie sa podáva písomne alebo ústne do zápisnice u správcu dane alebo orgánu, ktorého rozhodnutie je odvolaním napadnuté (ďalej len „prvostupňový orgán“). Odvolanie možno podať do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak tento zákon neustanovuje inak; najneskôr do uplynutia tejto lehoty možno podané odvolanie zmeniť alebo doplniť.

VI. Posúdenie veci

29. Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého opatrenia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím ako aj konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo v intenciách námietok vznesených žalobcom dospel k záveru o potrebe zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia.

30. Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo opatrenie - oznámenie Daňového úradu Bratislava č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] o zamietnutí odvolania proti rozhodnutiu žalovaného č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] o vyrubení úroku z omeškania v sume 41.803,- eur žalobcovi za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty z daňového priznania za zdaňovacie obdobie júl 2012 ako aj uvedené prvostupňové rozhodnutie správcu dane.

31. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho v konaní práva ide.

32. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok

skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia.

33. Krajský súd pri skúmaní dôvodnosti námietky žalobcu týkajúcej sa doručovania prvostupňového rozhodnutia zistil, že preskúmané rozhodnutie č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] žalovaný doručoval splnomocnenej zástupkyni žalobcu [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] na základe splnomocnenia žalobcu zo dňa 12.12.2016 na zastupovanie a vykonávanie v mene spoločnosti žalobcu všetkých právnych úkonov týkajúcich sa spoločnosti žalobcu v styku s príslušnými finančnými úradmi a správnymi úradmi. V súvislosti s otázkou doručovania správny súd poznamenáva, že ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom na účely správy daní, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi (§ 30 ods. 3 daňového poriadku). Písomnosť bola dňa 30.11.2017 uložená na pošte. Dátum, kedy bol doručovateľom vykonaný neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie a v ktorý deň bolo vykonané opakované doručenie zásielky, doručienka uvedenej písomnosti neobsahuje.

34. Predmetná zásielka sa vrátila žalovanému dňa 28.12.2017 s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ s vyznačeným dátumom uloženia zásielky na pošte dňa 30.11.2017.

35. Žalovaný argumentoval, že pri doručovaní prvostupňového rozhodnutia vychádzal z údajov vyznačených Slovenskou poštou, a.s. na uvedenej zásielke, pričom sa zásielka žalovanému vrátila dňa 28.12.2017 s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ a s vyznačeným dátumom uloženia zásielky na pošte dňa 30.11.2017. Na základe uvedených skutočností žalovaný podľa § 31 ods. 3 daňového poriadku považoval rozhodnutie zo dňa 22.11.2017 za doručené splnomocnenému zástupcovi žalobcu dňa 15.12.2017, právoplatné 02.01.2018, vykonateľné 18.01.2018 a potom podľa názoru žalovaného bolo možné odvolanie podať v zmysle § 72 ods. 1 daňového poriadku do 15 dní odo dňa jeho doručenia, teda do 30.12.2017. Žalovaný dôvodil, že žalobca podal odvolanie až dňa 11.07.2018, pričom zákonná lehota na odvolanie uplynula dňa 30.12.2017 a na základe týchto skutočností odvolanie žalobcu zamietol a vydal Oznámenie o zamietnutí odvolania č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ]

36. Takýto procesný postup žalovaného by bolo možné považovať za legitímny v prípade dodržania stanoveného postupu poštovým doručovateľom pri doručovaní zásielky. Z doručienky založenej v spise však vyplýva, že na doručienke absentuje dátum uskutočnenia prvého pokusu o doručenie prvostupňového rozhodnutia a rovnako absentuje dátum vykonania druhého neúspešného pokusu o doručenie. Taktiež nie je zrejmé, či splnomocnenkyňa žalobcu [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] sa v mieste doručovania aj skutočne zdržiavala.

37. Písomnosti, ktoré sú určené do vlastných rúk právnickej osobe, je oprávnená prijímať osoba, ktorá je oprávnená konať v mene právnickej osoby, alebo osoba, ktorá je ňou poverená na prijímanie takýchto písomností. Ak nebola v mieste doručenia osoba oprávnená prijímať písomnosti zastihnutá, upovedomí ju doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť

príde doručiť znovu v určený deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a právnickú osobu o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne právnická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa právnická osoba o uložení nedozvedela (§ 31 ods. 3 daňového poriadku).

38. Súd preto musel súhlasiť s názorom žalobcu, že menovaná zamestnankyňa žalobcu nebola vhodným spôsobom upovedomená o novom termíne doručenia zásielky, pretože na poštovej obálke s doručenkou sa nenachádza dátum opakovaného doručenia. Povinnosťou doručovateľa pre prípad, že aj tento spôsob doručenia bol bezvýsledný, mal splnomocnenkyňu žalobcu vhodným spôsobom upovedomiť o uložení zásielky na pošte, čo sa však nestalo.

39. Žalobca v odvolaní zo dňa 10.07.2017 v prvom rade namietal spôsob doručenia rozhodnutia jeho zamestnankyni p. [REDAKOVANÉ] keď bol presvedčený, že v prípade doručovania rozhodnutia č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] došlo k pochybeniu poštového doručovateľa. Dôvodil, že podľa vyjadrení p. [REDAKOVANÉ] o doručovaní nevedela a adresa, na ktorú rozhodnutie bolo doručované, je adresou jej trvalého pobytu, kde na dennej báze preberala zásielky. Bez existencie dokladu na p. [REDAKOVANÉ] o tom, že doručovateľ príde znovu písomnosť doručiť v určitý deň a hodinu, a že písomnosť je uložená na pošte, nedošlo podľa názoru žalobcu k doručeniu podľa § 31 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. Následkom nedoručenia zásielky žalobca považoval za doručenie rozhodnutia deň 27.06.2018, a to deň, kedy sa o rozhodnutí dozvedel.

40. Povinnosťou žalovaného v prípade podaného odvolania žalobcom dňa 11.07.2018 bolo najprv zistiť skutočnosti ohľadne doručovania prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný mal vykonať dokazovanie a zistiť, či v prípade doručovania prvostupňového rozhodnutia bol s poukazom na ust. § 31 ods. 3 daňového poriadku doručovateľom dodržaný zákonný postup stanovený pre doručovanie zásielok (splnomocnená zástupkyňa sa v mieste doručenia zdržiavala, doručovateľ zástupkyňu žalobcu vhodným spôsobom upovedomil, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu, nový pokus o doručenie zostal bezvýsledný, písomnosť doručovateľ uložil na pošte a zástupkyňu žalobcu o tom vhodným spôsobom upovedomil). V preskúmvanej veci správny orgán takto nepostupoval.

41. Oprávnením, ale aj povinnosťou správcu dane je overovať správnosť tvrdení a predkladaných dôkazov daňového subjektu, pričom súčasne je povinný postupovať v súčinnosti s daňovým subjektom, v súlade s ustanoveniami zákona o správe daní a poplatkov. Povinnosťou žalovaného, ako príslušného odvolacieho daňového orgánu, je na základe odvolania daňového subjektu proti rozhodnutiu správcu dane preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia správcu dane a postupu mu predchádzajúceho a v odôvodnení svojho rozhodnutia dať jasnú, zrozumiteľnú a vyčerpávajúcu odpoveď na zásadné otázky nastolené odvolávajúcim sa daňovým subjektom, pričom je povinný prihliadnúť na všetky skutočnosti mu známe a veci sa týkajúce, ktoré v priebehu daňového konania vyšli najavo.

42. Krajský súd konštatoval, že žalovaný uplatnil fikciu doručenia, bez toho, aby zistil, či v danom prípade boli splnené predpoklady inštitútu náhradného doručenia. Vzhľadom na túto skutočnosť, nebolo možné súhlasiť s postupom žalovaného, ktorý bez akýchkoľvek zistení a vykonania dokazovania vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu ohľadne doručovania prvostupňového rozhodnutia správcu dane, rozhodnutie zo dňa 22.11.2017

považoval za doručené zástupcovi žalobcu dňa 15.12.2017 a následne pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu tvrdil, že v danom prípade zákonná lehota na odvolanie uplynula dňa 30.12.2017, pre ktorý dôvod odvolanie podané po určenej lehote ako neprípustné, zamietol.

43. Žalobca namietal aj pochybenie žalovaného, ktoré sa týka samotného odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia ako aj nesprávne právne posúdenie. Správny súd sa týmito námietkami žalobcu nezaoberal, pretože prvostupňové rozhodnutie spolu s druhostupňovým rozhodnutím správneho orgánu tvoria jeden celok, pričom v predmetnej veci absentuje posúdenie odvolacích námietok žalobcu, keďže žalovaný s poukazom na uvádzané skutočnosti sa týmito nezaoberal. Potrebné je zdôrazniť, že úlohou správneho súdu nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

44. Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že žalovaný nepostupoval súladne so zákonom, a preto opatrenie žalovaného č. [REDAKOVANÉ] zo dňa [REDAKOVANÉ] s poukazom na ustanovenie § 191 ods. 1 písm. e) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

45. V ďalšom konaní správny orgán vo veci bude konať v súlade s právnym názorom krajského súdu uvedeným v odôvodnení tohto rozhodnutia, ktorým je správny orgán podľa § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazaný.

46. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že správny súd priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca mal vo veci plný úspech. Podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave dňa [REDACTED]

JUDr. Zuzana Mališová
predsedníčka senátu

JUDr. Renáta Janáková
členka senátu

JUDr. Marta Barková
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Dana Kráľovičová

Krajský súd Bratislava

Osvedčovacia doložka

o vyhotovení elektronického rovnopisu rozhodnutia súdu,
ktorého prvopis bol vydaný v listinnej podobe

Ravnopis rozhodnutia pripojený k tejto osvedčovacej doložke
bol vyhotovený z prvopisu rozhodnutia uloženého v súdnom spise
a s týmto rozhodnutím doslovne súhlasí

Prvopis rozhodnutia:

Rozsudok

Súd: Krajský súd Bratislava

Dátum vydania rozhodnutia: [REDACTED]

Spisová značka/číslo konania: 1S/124/2018

IČS: [REDACTED]

ECLI: ECLI:SK:KSBA: [REDACTED]

Prvopis podpísal, funkcia:

JUDr. Zuzana Mališová, predsedníčka senátu

JUDr. Renáta Janáková, členka senátu

JUDr. Marta Barková, členka senátu

Dátum vytvorenia doložky: [REDACTED]

Vytvoril: Dana Kráľovičová

*Osvedčovacia doložka podľa § 63a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky
č. 543/2005 Z .z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy,
Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov.*